

F. t. 1. om skove

internationale naturbeskyttelsesområde ændret gødningsanvendelse bør omfattes af anmeldteordningen. Det gør det uhyre vanskeligt at håndhæve kravet om anmeldelse, og en upræcis bestemmelse giver problemer i relation til de berørte lodsejeres retssikkerhed.

Sammenholdt med de ovennævnte betragtninger om dels afgrænsning af områderne, dels væsentligheden af påvirkningen fra ændrede aktiviteter inden for områderne, foreslås det derfor at begrænse bestemmelsen til at stille krav om anmeldelse af de i bilaget nævnte aktiviteter inden for de internationale naturbeskyttelsesområder med henblik på en nærmere konsekvensvurdering.

Efter forslaget er det kun de aktiviteter (projekter) i et beskyttelsesområde, der i dag ikke kræver forudgående tilladelse el.lign., som skal anmeldes til miljøministeren. De aktiviteter, der hermed er undtaget fra bestemmelsen, omfatter bl.a. alle de aktiviteter, der er opregnet i § 4, stk. 3, i bekendtgørelsen om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder og dermed i forvejen er omfattet af kravet om konsekvensvurdering.

Endvidere skal aktiviteter, hvis konsekvenser allerede er konkret vurderet i Natura 2000-skovplanen, heller ikke anmeldes til miljøministeren før iværksættelse. Miljøministeriet vil tilstræbe, at der i planerne i videst muligt omfang foretages en konsekvensvurdering af de ændringer af den egentlige skovdrift, der er opført på bilaget til loven, især af renafdrift af løvskov.

Iværksættelse af aktiviteter uden for beskyttelsesområderne vil blive omfattet af retningslinier i Natura 2000-skovplanen, jf. §§ 18 og 19, eller af muligheder for i særlige tilfælde konkret at gribe ind over for aktiviteter, der måtte forringe eller forstyrre beskyttede arter eller naturtyper, jf. §§ 20 og 21.

Miljøministeren skal inden en frist på 4 uger tage stilling til, om der er behov for nærmere at vurdere, om den anmeldte aktivitet kan igangsættes under hensyntagen til arter og naturtyper. Ministerens afgørelse om at ville foretage en nærmere vurdering af aktiviteten og dermed udskyde eventuel iværksættelse af aktiviteten kan påklages til Naturklagenævnet i lighed med andre afgørelser efter loven. Der vil endvidere kunne udbetales erstatning efter § 24 for tab, ejeren lider som følge af afgørelsen.

Retsvirkningen af en afgørelse efter stk. 3 foreslås begrænset til højst 6 måneder med mulighed for forlængelse. Forlængelsen kan fx være begrundet i, at der er behov for yderligere tid til at indgå en aftale efter § 18 eller tilstrækkelig tid til at foretage en revision af Natura 2000-skovplanen. Hvis miljøministeren in-

den udløbet af den periode vurderer, at aktiviteten ikke kan igangsættes, og lodsejeren fastholder ønsket om at iværksætte den pågældende aktivitet, kan det blive nødvendigt at indgå en aftale efter § 18 eller træffe en afgørelse efter § 19, § 20, stk. 1, eller § 21, stk. 1, som kan indebære en begrænsning i aktiviteten på vilkår eller et egentligt forbud. Dette kan i givet fald forudsætte en forudgående ændring af Natura 2000-skovplanen.

Det foreslås endvidere, at 6 måneders-fristen suspenderes, hvis ministerens afgørelse om at ville foretage en nærmere vurdering af den anmeldte aktivitet påklages rettidigt. Fristen begynder i det tilfælde først at løbe, når Naturklagenævnet har truffet afgørelse i klagesagen.

Reagerer ministeren ikke indenfor den 4 ugers frist, der er nævnt i stk. 3, kan aktiviteten igangsættes umiddelbart. Hvis aktiviteten imidlertid ikke igangsættes inden 3 år efter, at den er anmeldt, skal den efter stk. 4 anmeldes igen. Ministeren har herefter en ny mulighed for at træffe afgørelse om, at aktiviteten skal vurderes nærmere. Fristen svarer til fristen i forslaget § 42 om bortfald af tilladelser, der ikke udnyttes. Begrundelsen for fristen er den samme i de to bestemmelser, nemlig at forholdene i løbet af den nævnte periode kan være ændret på en måde, så det ikke længere er forsvarligt i forhold til naturbeskyttelsesinteresserne at opretholde den stiltiende accept af, at aktiviteten kan iværksættes.

Det bemærkes, at fortløbende skovbrugsmæssig drift, hvor der ikke sker ændringer i driften, der i sig selv væsentligt kan påvirke området, men hvor en fortsat, vedvarende drift på længere sigt kan påvirke bevaringsstatus negativt, vil blive omfattet af de regler, som er foreslået med § 19, § 20, stk. 1, og § 21, stk. 1.

Tilsvarende bestemmelser om konsekvensvurdering af visse aktiviteter i relation til beskyttede naturtyper og ikke-fredskovspligtige skove, som er omfattet af Natura 2000-planerne, er foreslået indføjjet i naturbeskyttelsesloven.

Til §§ 18 og 19

Habitatdirektivet forpligter medlemslandene til at sikre, at opretholde eller genoprette en gunstig bevaringsstatus i overensstemmelse med bevaringsmålsætningen for området og for de enkelte naturtyper og levesteder, jf. direktivets artikel 2, stk. 2. Til dette formål skal medlemslandene på den ene side træffe foranstaltninger for at undgå forringelser af naturtyper og levesteder for arter og betydelige forstyrrelser af arter, som områderne er udpeget for at beskytte, jf. habitat-